

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Крагујевцу
I-20 У.бр.10361/12
30.06.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Жељка Шкорића, председника већа, Павела Јонаша и мр Зорана Рељића, чланова већа, са судским саветником Катариницом Пецић Илић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужбама тужилаца Општине Врњачка Бања, коју заступа Општинско јавно правобранилаштво, преко ОЈП Славице Станковић и Јавног предузећа за газдовање заштитним шумама "Борјак" Врњачка Бања, Улица Жике Ваљаревића бр. 1, против туженог Министарства животне средине, рударства и просторног планирања Републике Србије, Сектор за рударство и геологију, чији је правни следбеник Министарство рударства и енергетике Републике Србије, ради поништаја решења број 310-02-00793/2012-14 од 02.07.2012. године, уз учешће заинтересованог лица "А.А." д.о.о. из ..., Улица ... бр. ..., чији је пуномоћник Никола Томашевић, адвокат из Београда, Улица Тадеуша Кошћушка бр. 8, у предмету издавања одобрења за извођење геолошких истраживања, након одржане усмене јавне расправе, у нејавној седници већа, одржаној дана 30.06.2014. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужбе **СЕ УВАЖАВАЈУ, ПОНИШТАВА** решење Министарства животне средине, рударства и просторног планирања Републике Србије, Сектор за рударство и геологију, број 310-02-00793/2012-14 од 02.07.2012. године и предмет **ВРАЋА** правном седбенику туженог органа на поновно одлучивање.

II **ОДБИЈА СЕ** захтев заинтересованог лица за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем у тачки I диспозитива одобрава се Привредном друштву "А.А." д.о.о. из ..., са регистрованим седиштем на адреси ... бр. ..., извођење геолошких истраживања злата, хрома, платинске групе елемената и пратеће асоцијације метала на локалитету "Гоч – Бзеница – Рокци" на истражном простору број ..., који се налази на територији општине Александровац и Врњачка Бања. У преосталом делу диспозитива наведеног решења дефинисан одобрени истражни простор одређен координатама у површини од 64,25 км², затим начин и динамика извођења наведених геолошких истраживања, рок отпочињања радова, санкције за неотпочињање радова у датом року, рок достављања завршног извештаја о резултатима геолошких истраживања, као и рок важења решења о одобрењу, са могућношћу продужења истражног рока, под условом прописаним у тачки 11. диспозитива оспореног решења.

У тужби којом је покренула управни спор препорученом поштом дана 07.08.2012. године, Општина Врњачка Бања, преко законског заступника ОЈП Врњачка Бања, оспорава законитост побијаног решења због битне повреде правила поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Истиче да су наведеним управним актом повређена имовинска права и интереси локалне самоуправе, и то пре свега због непоштовања одредби Закона о заштити природе ("Службени гласник РС" бр. 36/09, 88/10 и 91/10). Такође наводи да у поступку доношења оспореног решења Општини Врњачка Бања, чије је подручје обухваћено истим, није омогућено учешће, уз напомену да на подручју општине постоје веће просторне целине које су под заштитом надлежних институција, између осталог, и комплекс шума проглашених за заштитне у функцији очувања извора минералне и пијеће воде, с обзиром да се извори пијеће воде налазе управо на подручју Гоча и са истих се снабдева пијаћом водом подручје целе Општине Врњачка Бања. Сматра да се морају имати у виду како од стране Министарства животне средине, рударства и просторног планирања, тако и од локалне самоуправе већ донета стратешка документа од стране државе и ове општине, а нарочито: Стратегија просторног развоја Републике Србије 2009.-2013.-2020. године, којом су као приоритети, издвојени бањски туристички центри од националног и перспективно међународног значаја, а међу којима је Врњачка Бања, као подручје које је потребно резервисати и чувати од загађивања из стратешких разлога, Одлука Скупштине општине Врњачка Бања о проглашењу шума за заштитне ("Службени лист Општине Краљево", бр.

5/86, 2/97 и 19/92), у коме се одређује газдовање, коришћење и заштита шума на овом подручју; План развоја Општине Врњачка Бања за период 2005.-2015. године и Локлани акциони план ("Службени лист Општине Врњачка Бања", бр. 11/10), којима се као приоритет, поред свега наведеног, прописује и заштита и очување заштитних шума, као и Закон о бањама ("Службени гласник РС", бр. 80/92 и 67/93) и Уредба о утврђивању подручја бање "Врњачка Бања" ("Службени гласник РС", бр. 80/92). Такође сматра да при доношењу оспореног решења није прибављена документација о могућим преклапањима планираног истражног простора са обухватима зона санитарне заштите водоснабдевања и минералних вода, односно да није поступљено у складу са чланом 5. став 1. Закона о заштити природе, одредбама Закона о водама ("Службени гласник РС", бр. 30/10) и Правилником о начину одређивања и одржавања зона санитарне заштите изворишта водоснабдевања ("Службени гласник РС", бр. 92/08). Такође наводи да Општини Врњачка Бања није достављена ни катастарско топографска карта са уцртаном границом истражног простора, иако је иста саставни део оспореног решења. Према мишљењу тужиоца у поступак доношења оспореног решења требало је укључити и представнике општинских јавних предузећа са подручја Општине Врњачка Бања, која се баве пословима водоснабдевања, коришћења минералних вода и газдовањем заштитним шумама, а у смислу учешћа у надзору при извођењу истражних геолошких радова. Предлаже да се тужба уважи и поништи оспорено решење. Ова тужба заведена је под судским бројем I-20 У. 10361/12.

Тужбу је поднело и ЈП "Борјак" из Врњачке Бање препорученом поштом Управном суду дана 10.08.2012. године, којом оспорава законитост побијаног решења због битне повреде правила поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Сматра да је тужени својим решењем повредио његова имовинска права и интересе, да тужени, у складу са Законом о заштити природе ("Службени гласник РС", бр.36/09, 88/10 и 91/10), није сарађивао са органима управљања ЈП "Борјак", нити је узео у обзир да то предузеће газдује заштитним шумама на делу подручја на којем је планирано извођење геолошких истраживања злата, хрома, платинске групе елемената и пратеће асоцијације метала, из чега произилази да при доношењу наведеног решења нису испоштована начела Закона о заштити природе. Сматра да је у поступак доношења оспореног решења требало укључити и представнике тужиоца који се баве газдовањем заштитним шумама. Даље наводи да је Управни одбор тужиоца усвојио ценовник недрвних шумских производа и закупа земљишта за остале намене ЈП "Борјак", у коме су наведене цене закупа земљишта за извођење геолошких истраживања, а из чега

јасно произилази да би тужилац претрпео и материјалну штету. Указује да би свако извођење радова на подручју шума којима газдује тужилац, а без надзора представника тог предузећа, могло да изазове негативне последице. Наводи и да при доношењу оспорног решења нису узета у обзир стратешка документа донета од стране Републике Србије и Општине Врњачка Бања од којих су најзначајнија: Одлука Скупштине општине Врњачка Бања о проглашењу шума за заштитне ("Службени лист Општине Краљево", бр. 5/86, 2/97 и 19/92), у коме се одређује газдовање, коришћење и заштита шума на овом подручју; План развоја Општине Врњачка Бања за период 2005.-2015. године и Локални акциони план ("Службени лист Општине Врњачка Бања", бр. 11/10), којима се као приоритет, поред свега наведеног, прописује и заштита и очување заштитних шума; Стратегија просторног развоја Републике Србије 2009.-2013.-2020. године, којим су као приоритети, издвојени бањски туристички центри од националног и перспективно међународног значаја, а међу којима је Врњачка Бања, као подручје које је потребно резервисати и чувати од загађивања из стратешких разлога. Тужилац посебно истиче да приликом доношења оспореног решења није прибављена документација о могућим преклапањима планираног истражног простора са обухватима зона санитарне заштите изворишта водоснабдевања и минералних вода, као и експлоатационим пољима за које је издато одобрење од стране надлежних органа, односно да није поступљено у складу са чланом 5. став 1. Закона о заштити природе, одредбама Закона о водама и Правилником о начину одређивања и одржавања зона санитарне заштите изворишта водоснабдевања, нити су узета у обзир стратешка документа, како она донета од стране државе, тако и она донета од стране општине. Предлаже да се тужба уважи и поништи оспорено решење. Ова тужба заведена је под судским бројем I-1 У.10496/12.

Тужени орган је у одговору на тужбу у предмету I-1 У. 10496/12 оспорио наводе исте, и истакао да је решењем Министарства животне средине, рударства и просторног планирања Републике Србије, број: 310-02-00793/2012-14 од 02.07.2012. године, Привредном друштву "А.А." д.о.о. из ..., одобрено извођење геолошких истраживања злата, хрома, платинске групе елемената и пратеће асоцијације метала на локалитету Гоч-Бзеница-Рокци, на истражном пољу 2042, а у складу са одредбама члана 32. Закона о рударству и геолошким истраживањима ("Службени гласник РС", бр. 88/11). Тужени даље наводи да је Привредно друштво "А.А." д.о.о. из ..., уз захтев за издавање побијаног одобрења за вршење геолошких истраживања, доставило и решење о условима заштите природе издат од стране Завода за заштиту природе Србије 03 број: 020-890/2 од 04.06.2012. године, које је

донето на основу члана 9. Закона о заштити природе, те да је тужени при одобравању предметног истраживања, узео у обзир и податке из географско-информационог система које води то министарство, а према којима се одобрено истражно поље налази 2 километра јужно од експлоатационог поља под катастарским бројем Е-25/лист 373, који се односи на експлоатацију воде Завода за превенцију Врњачка Бања, и око 6 километара јужно од експлоатационог поља "...", које је заведено под катастарским бројем Е-08/лист 459, а која се такође односи на експлоатацију воде, с тим да се већи део истражног простора географски налази на простору Општине Александровац, а само северним, врло малим делом, на простору Општине Врњачка Бања. Тужени указује да је и Општинско јавно правобранилаштво Врњачка Бања покренуло управни спор у предмету 20 У.бр. 10361/12, а поводом решења Министарства животне средине, рударства и просторног планирања Републике Србије, број: 310-02-00793/2012-14 од 02.07.2012. године, те предлаже да се здруже предмети 20 У.бр. 10361/12 и I-20 У.бр. 10496/12.

Заинтересовано лице "А.А." д.о.о. из ..., је у одговору на тужбу у предмету I-1 У.10496/12, преко пуномоћника, је истакло да је тужба тужиоца ЈП "..." Врњачка Бања неоснована у целости, наводећи да у истој није наведено коју конкретно повреду и ког поступка је учинио тужени орган, као ни коју чињеницу од значаја за доношење одлуке је погрешно или непотпуно утврдио, односно који је материјални пропис погрешно применио тужени, а био је по закону дужан да га примени или чињеницу да утврди. Даље наводи да тужилац газдује заштитним шумама само на делу подручја на који се односи оспорено решење, а чак и да у будућности буде потребно да се нека од геолошких истраживања спроведу на подручју којим газдује тужилац, свакако се пре започињања мора прибавити његова сагласност за коришћење тог земљишта, при чему се за коришћење увек плаћа накнада у складу са ценовником на који се тужилац позива. Сматра да оспорено решење није основ за вршење истраживања на одређеном земљишту без сагласности власника или корисника тог земљишта, те да се истим не дира у својинско-правне односе странака, па у том смислу ни на који начин се не повређује ни право тужиоца. Указује да чињеница да тужилац газдује заштитним шумама, притом само на делу истражног подручја, није од утицаја на доношење оспореног решења, нити може на било који начин да се доведу у везу, будући да се Законом о геолошким истраживањима и рударству не прописује да се у поступку одобравања геолошких истраживања прибавља било чије мишљење, осим органа који су експлицитно наведени у закону. Наводи и да се у оспореном решењу на другој страни под тачком 4. потврђује да је уз захтев за извођење геолошких истраживања, између

осталог достављена и сагласност (решење) о условима заштите природе за извођење геолошких истраживања злата, хрома, платинске групе елемената и пратеће асоцијације метала на подручју Гоч-Бзеница-Рокци, код Врњачке Бање 03 број: 020-890/2 од 04.06.2012. године, утврђени од стране Завода за заштиту природе Србије. Стога сматра да су за спровођење геолошких истраживања испуњени сви услови заштите природе и прописани Законом о заштити природе и правним прописима. Предлаже да суд тужбу у смислу члана 26. став 1. тачка 4. ЗУС-а одбаци, јер се оспореним актом не дира у очигледно право тужиоца, односно у његов на закону заснован интерес или да тужбу одбије као неосновану, а да тужиоца обавезе да заинтересованом лицу надокнади трошкове управног спора, и то за састав одговора на тужбу у износу од 37.500,00 динара.

Како се поднетим тужбама побија законитост истог решења туженог органа, то је Управни суд поступак у предмету I-20 У.10496/12 и I-20 У.10381/12 спојио са поступку у предмету I-20 У.10381/12, ради доношења једне одлуке под пословним бројем I-20 У.10381/12, у складу са чланом 328. став 1. Закона о парничном поступку, на чију сходну примену упућује члан 74. Закона о управним споровима.

Управни суд је дана 30.06.2014. године одржао усмену јавну расправу применом одредби члана 34. став 2. Закона о управним споровима, у присуству законског заступника тужиоца Општине Врњачка Бања, а у одсуству уредно позваних тужиоца ЈП за газдовање заштитним шумама "...", правног следбеника туженог органа и пуномоћника заинтересованог лица, у складу са чланом 38. истог закона.

Законски заступник тужиоца Општине Врњачка Бања је у речи на усменој јавној расправи изјавио да остаје у свему при наводима изнетим у тужби и у тужби истакнутом захтеву. Оспорава све наводе из датог писаног одговора на тужбе заинтересованог лица, с тим што додаје да је након што је заинтересовано лице доставило обавештење Општини Врњачка Бања о почетку извођења планираних геолошких истраживања општина заинтересовано лице упозорила да је поднета тужба у управном спору, у овој предметној ствари, тако да геолошка истраживања од стране заинтересованог лица нису ни започета. Предлога за допуну доказног поступка није имао.

Оцењујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужби, у смислу одредбе члана 41. став 1. Закона о управним споровима, ценећи наводе тужби и одговора на тужбе туженог органа и заинтересованог лица, изјаву законског заступника тужиоца Општине Врњачка Бања на одржаној усменој јавној расправи и целокупне списе ове управне ствари, Управни суд је нашао да су тужбе основане.

Према оцени Управног суда, основано се тужбама тужилаца указује на незаконитост оспореног решења, будући да је тужени орган приликом доношења решења повредио правила поступка из члана 9., а у вези са чланом 133. Закона о општем управном поступку, имајући у виду, да из списка предмета произлази да тужиоцима у поступку који је претходио доношењу оспореног решења није онемогућено учешће у поступку пред туженим органом и да тако заштите своја права и на закону засновани интерес. Ово из разлога што је према оспореном решењу, овде заинтересованом лицу, одобрено извођење геолошких истраживања, метала ближе наведених у диспозитиву тог решења и на локацији која према стању у списима предмета територијално припада тужиоцу Општини Врњачка бања, а на шта упућује топографска карта подручја предвиђеног за геолошка истраживања, која је приложена уз захтев за издавање одобрења, као и став 1. тачка 20. диспозитива решења о условима за заштиту природе донетог од стране Завода за заштиту природе Србије 03 бр. 020-890/2 од 04.06.2012. године, у којој је наведено да је пре почетка извођења истражних радова неопходно обавестити, између осталог и локалну самоуправу, дакле Општину Врњачка Бања. Такође, тужилац ЈП “Борјак” је предузеће које газдује заштитним шумама на делу подручја на којем је планирано извођење геолошких истраживања, из чега произлази и његов правни интерес за учешће у поступку, на шта такође упућује напред наведено решење Завода за заштиту природе Србије, у коме је у наведеној одредби одређено да је пре почетка извођења истражних радова неопходно обавестити и ЈП “Србијашуме”, односно надлежно шумско газдинство и управу, уколико се радови изводе на површинама под шумом или на шумском земљишту, при чему су геолошке екипе дужне да се придржавају општих мера заштите (не уништавају или оштећују биљне и животињске врсте или њихова станишта). Одредбом члана 9. став 1. ЗУП-а, прописано је да се пре доношења решења странци мора омогућити да се изјасни о чињеницама и околностима које су од значаја за доношење решења. Према наведеној одредби орган, тј. службено лице које води поступак нема обавезу да саслуша странку, али се његова дужност састоји у стварању услова (тј. у пружању могућности) да странка користи своје процесно право и изјашњавања се у вези са радњама поступка. Дакле, орган може донети решење и без саслушања странке али само у ситуацији када странка то право, а након што су створени услови за то, није користила то право, иако је то могла да учини. Према наведеној законској одредби, службено лице које води поступак дужно је пре доношења решења да пружи странци могућност да се изјасни о чињеницама и околностима које су од важности за доношење решења, јер је то у интересу поступка. Пропуштање у том

погледу представља повреду правила поступка и разлог за поништај решења, у управном спору, будући да саслушање странке има ранг законског начела и велики значај у поступку решавања управне ствари, јер је на тај начин странка у ситуацији да сама пружа потребне податке у поступку и даје јој се могућност изјашњавања о осталим подацима изнетим у поступку, бранећи тако своја права и законом заштићене интересе.

Са изнетих разлога, Управни суд је, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужилаца на основу одредбе чл. 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива ове пресуде, како би се у поновном поступку донело правилно и на закону засновано решење, с тим што је тужени орган везан правним схватањем и примедбама суда у погледу поступка из ове пресуде у смислу одредбе члана 69. став 2. истог закона.

Суд је одбио као неоснован захтев заинтересованог лица за накнаду трошкова спора, имајући у виду успех заинтересованог лица у овој управној ствари, па је на основу одредаба чланова 150. и 153. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11), које се сходно примењују на основу члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу II диспозитива ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 30.06.2014. године, I-20 У 10361/12

Записничар
Катарина Печић Илић,с.р.

Председник већа-судија
Жељко Шкорић,с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић